

Samtidig har pengeinstitutterne fortsat et ansvar for at sikre, at dankortsystemet er sikkert og vel-fungerende.

Alt i alt er vi Konservative glade for, at vi ved at støtte dette lovforslag kan bidrage til, at der findes en afbalanceret løsning på dankortets fremtid.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste ordfører er hr. Poul Erik Christensen, Det Radikale Venstre.

Poul Erik Christensen (RV):

Lovforslagets vigtigste formål er at sikre et dansk betalingskort: dankortet. Det er vigtigt, at der fortsat er et sikkert, billigt og effektivt betalingsmiddel, der også kan benyttes af kunder i de mindre pengeinstitutter. Dette lovforslag er en afløser for et allerede iværksat system, hvor forbrugerne betalte 50 øre pr. transaktion.

Imidlertid skete der det i den netop overståede valgkamp, at betalingen af de 50 øre blev en del af valgkampens emner, hvor statsministeren pludselig meddelte, at han ikke ville høre mere om de 50 øre. Herefter anbragte statsministeren aben på økonomi- og erhvervsministerens skuldre. Uden at blande mig i den interne arbejdsfordeling mellem statsministeren og økonomi- og erhvervsministeren kan jeg blot konstatere, at der nu foreligger et forlig, som også Det Radikale Venstre er en del af.

Personlig vil jeg sige, at jeg er flov på politikernes vegne over, at erhvervslivet og andre ikke kan indgå en aftale med politikerne, uden at forliget dermed brydes. Fordelingen af størrelsen af betalingen for brugen af kortet har desværre ikke fået en fordeling, hvor størrelsen af butikken afspejler størrelsen af betalingen i et tilstrækkeligt omfang. Der er en betydelig begunstigelse af de større butikker.

At åbne forliget og ændre fordelingen af betalingen ville skabe en fornyet debat, og det ville skabe en ny kreds af utilfredse erhvervsfolk.

Det Radikale Venstre er tilfreds med lovforslaget og støtter det.

Kl. 19.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til Poul Erik Christensen. Næste ordfører er hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg var da også en af dem, der oplevede dankortslagsmålet i valgkampen.

SF er ikke med i det forlig, der ligger bag. Det var jo altså indførelse af chippen til dankortet, der var anledningen til at opkræve 50-øren, og det var vi imod i sin tid.

Vi betragter dankortet som det ny betalingsmiddel. Vi har mønter, vi har sedler, og dankortet er gået ind som et almindeligt betalingsmiddel. Derfor er det også rimeligt at betragte det som et almindeligt betalingsmiddel, og så skal det også fungere som et sådant. Derfor er det selvfølgelig ikke rimeligt, at forbrugerne hver gang skal betale noget specielt for at bruge det.

Når man ser på, hvordan det videre fungerer ude i samfundet, så fungerer det også sådan, at bankerne har fået en stor fordel ved at få dankortet. Butikkerne har fået en fordel ved at få dankortet. Butikkernes fordel hænger sammen med, at de ikke har så mange penge, de skal passe på, at de ikke skal sørge for at have lige så mange byttepenge, og at de ikke skal lave de samme pengetransporter – en klar fordel.

Når det så skal ud og fungere i virkeligheden, skal det ikke diskriminere små butikker i forhold til store. Det gør det her forslag. Den lille butik skal have en ganske lille udgift, den store butik skal have en rigtig stor udgift. Der skal virkelig være proportion i det, men det rammer det her forslag ikke. Der er forsøgt tilstræbt noget, men det rammer det ikke.

Bankerne har scoret en fordel og skal så bære resten, men det skal altså have en anden balance, når det deles ud på butikkerne. Det her fremmer centralisering, det gør det hårdt for små butikker, og når vi kigger frem efter 2010, så bliver det værre.

At SF ikke kan støtte forslaget skulle vist fremgå.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Poul Henrik Hedeboe. Næste bliver hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Som vi lige var kort inde på i de korte bemærkninger, så blev dankortet altså indført i 1983 med det klare løfte, at der ikke på nogen måde skulle opkræves gebyr eller betaling af forretningerne eller af forbrugerne.

Det fungerede altså udmærket i mere end 20 år frem til udgangen af 2004, hvor det ulyksalige flertal her i Folketinget havde vedtaget, at nu kunne man pålægge et gebyr, som forbrugerne skulle betale. Da det så brød sammen, opfandt man det her lovforslag, som altså indebærer, at